

ДОЦІЛЬНІСТЬ ЗАСТОСУВАННЯ ІНДИКАТИВНОГО ПЛАНУВАННЯ В БУДІВЕЛЬНІЙ ГАЛУЗІ

©Колодій Ю.С., Холява І.П., 2011

Індикативне планування є однією з форм центрального економічного планування яке здійснюється державою для вирішення різного роду економічних та соціальних проблем, а також для підвищення економічних показників. При використанні індикативного планування держава використовує основні методи впливу: субсидії, гранти, кредити, податки. Індикативне планування протиставляється директивному, де держава в обов'язковому порядку встановлює квоти і обмеження [1].

Однією з головних перешкод будь-яким конструктивним перетворенням економічної системи є відсутність рівноправного діалогу та співпраці між державними органами влади, науковцями, бізнесом, профспілками, громадськими організаціями. Для налагодження співпраці між ними необхідно є розробка та впровадження механізму взаємодії, що дозволяв би державі в повному обсязі виконувати її соціальні функції, науковцям впливати на прийняття рішень щодо встановлення обґрунтованих макроекономічних параметрів та напрямів державних інвестицій, спрямовував бізнес на функціонування на засадах екологічно та соціально збалансованого економічного зростання, забезпечував конституційні права громадян. Значною мірою створити належні умови для цього здатна система індикативного планування [2].

Країни з розвинутою ринковою економікою активно використовують індикативне планування як засіб державного регулювання пропорцій у виробництві шляхом застосування науково-технічних та соціальних програм розвитку економіки. Вплив індикативного планування на приватний сектор в умовах ринку здійснюється через сукупний попит державних установ і підприємств [3].

В Україні доцільною є реалізація індикативного планування соціально-економічного розвитку будівельної галузі, що ґрунтується на впливі держави шляхом макроекономічного регулювання на процес розподілу обмежених ресурсів та забезпечує механізм узгодження інтересів суб'єктів інноваційної діяльності та їх взаємодії з державою.

Основне що потрібно врахувати при індикативному плануванні в будівельній галузі це те, що наслідки фінансової кризи вплинули на погіршення фінансового стану корпоративного сектора економіки, різке зменшення прибутковості і кредитоспроможності підприємств, підвищення вартості запозичень позначилися на здатності виконувати поточні зобов'язання та безпосередньо вплинули на уповільнення інвестиційної діяльності. У свою чергу, низька інвестиційна активність реального сектора економіки, відсутність довгострокового кредитування стали основною причиною глибокого падіння у будівництві у 2009 році.

Структура та динаміка інвестицій в основний капітал за джерелами фінансування показує, що основним джерелом інвестицій є власні кошти підприємств і організацій. Стрімко знизилася роль банківського кредитування. Тому на сьогодні залучення інвестицій в економіку області потребує вироблення комплексного підходу, що складатиметься зі створення і реалізації ряду завдань з активізації інвестиційної діяльності.

Активізація будівельної галузі дасть поштовх економічному зростанню в країні, оскільки ті галузі, які знаходяться поряд із будівництвом, а це виробництво будівельних матеріалів, меблів тощо, безумовно, отримають додатковий поштовх.

1. Подлесна В. Індикативне планування: сутність та роль у здійсненні інноваційно спрямованого соціально-економічного розвитку // Бюлетень Нобелівського ек. Форуму. 2010. №1 (3) Том 2 – с. 262-267. 2. Дудкин В. Індикативное планирование: о сущности и методологическом инструментарии / В. Дудкин // Экономический журнал. – 1997. – №. 4.– С. 104–106. 3. Тимоцюк М. Індикативне планування: зарубіжний досвід та перспективи застосування в Україні / М. Тимоцюк // Регіональна економіка. – 2005. – № 3. – С. 230–236.